

**Pūres pagasta iedzīvotāju konsultatīvās padomes sēdes
PROTOKOLS
Lamiņu skolā, Pūrē**

17.02.2026.

Nr. 2

Padomes sēdi vada: A. Bērziņa

Padomes sēdi protokolē: A. Bērziņa (aizvietojojt M. Ķimeni)

Piedalās: pastāvīgie apstiprinātie padomes locekļi – V. Dzelzkalēja, A. Dzelzkalēja, V. Dektere, A. Bērziņa, R. Osis, U. Ersts, A. Štemmers, N. Briedis, L. Rotberga, R. Švarcs, pagasta pārvaldes vadītājs E. Keirāns, Tukuma novada domes izpilddirektors I. Liepiņš.

Ieradušies: L. Staško, D. Lebeda, M. Limanskis, J. Vitenbergs, Lamiņu skolas darbinieki un Lamiņu iedzīvotāji.

Padomes sēde atklāta 18:00.

Darba kārtība:

- 1) Lamiņu skolas slēgšana, daudzdzīvokļu māju, muižas un parka liktenis.

Sanāksmi atklāj **A. Bērziņa**, kura uzsver, ka galvenais iemesls sapulces sasaukšanai ir iedzīvotāju neapmierinātība ar komunikācijas trūkumu no pašvaldības puses saistībā ar lēmumu par Lamiņu skolas slēgšanu. Viņa norāda, ka iedzīvotāji izjutuši pamestības sajūtu, jo informācija par lēmumu pieņemšanas procesu nav bijusi pietiekami skaidra un savlaicīga. Tāpēc sanāksmes sākumā tiek lūgts Tukuma novada domes izpilddirektoram **Ivaram Liepiņam** detalizētāk izskaidrot, kā šis lēmums tapis, cik ilgi tas ticis apspriests un kādi alternatīvie risinājumi iepriekš tikuši izvērtēti.

I. Liepiņš skaidro, ka lēmuma pieņemšana nav bijis pēkšņs process, bet gan vairāku gadu laikā pakāpeniski attīstīta diskusija, kas sākusies brīdī, kad parādījās iespējas piesaistīt Eiropas finansējumu speciālās izglītības attīstībai. Viņš norāda, ka šajā periodā notikušas arī plašākas reformas izglītības nozarē, mainījusies pārvaldības struktūra un vadība, kas ietekmējusi gan lēmumu pieņemšanas tempu, gan komunikācijas kvalitāti. Tika analizēti vairāki scenāriji, tostarp skolas saglabāšana vienuviet, iespējamā pārcelšana uz Irlavu, Kandavu vai kādu no Tukuma pirmsskolas iestādēm. Galvenais arguments par labu Tukuma risinājumam bija tas, ka lielākā daļa skolēnu nāk no Tukuma pilsētas un tur pieejami arī nepieciešamie sociālie un atbalsta pakalpojumi.

Diskusijas laikā iedzīvotāji vairākkārt uzsver, ka, neskatoties uz ilgo plānošanas periodu, sabiedrībai par notiekošo nav sniegta pietiekami skaidra informācija. Tiek izteiktas bažas par to, ka lēmums faktiski kļuvis zināms salīdzinoši vēlu, kā arī izskan pārmetumi par iespējamiem agrākiem solījumiem, ka skola turpinās darbu vēl ilgāku laiku. Šajā jautājumā rodas spriedze un atšķirīgas interpretācijas par to, kas tieši iepriekš ticis teikts skolotājiem un iedzīvotājiem, un netiek panākta pilnīga vienprātība.

Nozīmīga diskusijas daļa tiek veltīta jautājumam par skolas ēkas nākotni pēc izglītības funkcijas pārtraukšanas. **I. Liepiņš** uzsver, ka pašvaldība nevēlas ēku steigā pārdot vai atstāt

novārtā, bet gan saglabāt to uzturētu un meklēt mērķtiecīgu pielietojumu. Tiek minētas vairākas potenciālās idejas, piemēram, IT spēļu industrijas klastera izveide, kas piesaistītu ārvalstu speciālistus, kā arī senioru aprūpes vai dzīvojamā centra iespējas, ņemot vērā sabiedrības novecošanās tendences. Vienlaikus tiek atzīts, ka konkrēts risinājums vēl nav atrasts un nepieciešama turpmāka ideju ģenerēšana kopā ar vietējo kopienu.

A. Bērziņa izceļ iedzīvotāju iepriekš izteiktās bažas arī par praktiskiem jautājumiem - apkuri, ūdensapgādi, kanalizāciju un dzīvojamo māju apkalpošanu pēc skolas slēgšanas. Izpilddirektors apliecina, ka pašvaldības funkcijas šo pakalpojumu nodrošināšanā netiks pārtrauktas un ka pakalpojumi turpināsies arī turpmāk. Tiek skaidrots, ka pašreizējās apkures izmaksas ir fiksētas un būtiskas izmaiņas šobrīd nav plānotas, lai gan nākotnē iespējama tehnisku risinājumu pārskatīšana atkarībā no ēkas turpmākā izmantojuma.

Sapulcē tiek apspriesti arī jautājumi par bērnu pāreju uz Tukuma izglītības iestādi un pedagogu turpmāko nodarbinātību. Šeit tiek norādīts, ka konkrētie risinājumi ir skolas vadības un Izglītības pārvaldes kompetencē, un detalizēta informācija par pārejas procesu vēl nav sniegta. **A. Bērziņa** uzsver nepieciešamību nodrošināt bērniem pakāpenisku un psiholoģiski drošu pāreju, piemēram, iepriekšējas vizītes jaunajā vidē.

Sanāksmes turpinājumā diskusija kļūst emocionālāka un vairāk fokusējas uz iedzīvotāju bažām par praktiskajiem un sociālajiem aspektiem, kas saistīti ar skolas slēgšanu un pārcelšanos uz Tukumu. Vairāki dalībnieki pauž satraukumu, ka līdz ar skolas funkcijas pārtraukšanu teritorija varētu palikt tukša un zaudēt dzīvību, jo šobrīd skola nodrošina ne tikai izglītības funkciju, bet arī sociālo aktivitāti, uztur vidi un kopj apkārtni. Tiek uzsvērts, ka esošā infrastruktūra, tostarp internāts un sporta zāle, jau ir piemērota bērniem ar īpašām vajadzībām, tādēļ daļai iedzīvotāju šķiet nesaprotami, kāpēc jāiegulda līdzekļi jaunās telpās citviet.

Diskusijā izskan plašāki argumenti par speciālās izglītības nozīmi kopumā. Runātāji uzsver, ka bērnu ar īpašām vajadzībām skaits pieaug un ka šiem bērniem nepieciešama stabila, droša vide ar plašu pieejamību un ilgtermiņa atbalstu. Tiek akcentēts, ka jautājums nav tikai par skolu kā mācību vietu, bet arī par ģimeņu ikdienas dzīves organizēšanu un bērnu nākotni pēc 18 gadu vecuma, kad nepieciešami turpmāki aprūpes un sociālās iekļaušanas risinājumi. Diskusijas dalībnieki mudina pašvaldību skatīties uz šo jautājumu stratēģiski un ilgtermiņā.

I. Liepiņš skaidro, ka projekta sākumpunkts ir Eiropas Savienības finansējuma programma, kuras mērķis ir uzlabot esošo infrastruktūru, nevis būvēt pilnīgi jaunas ēkas. Tas nozīmē, ka izvēlētais ceļš ir esošo telpu uzlabošana un pielāgošana, nevis jaunas skolas celtniecība. Viņš arī norāda, ka pašvaldībai jāņem vērā finansiālie apsvērumi - līdzfinansējums speciālajai izglītībai ir ļoti augsts, turklāt uzturēšana divās vietās būtiski palielina izmaksas. Šis tiek minēts kā viens no argumentiem, kādēļ iecerēta virzība uz vienas atrašanās vietas modeli.

Daļa iedzīvotāju pauž neizpratni par plānotajiem ieguldījumiem un izmaksu aprēķiniem, jautājot, cik izmaksās esošās skolas uzturēšana un vai nav iespējams saglabāt abu vietu paralēlu darbību. Tajā pašā laikā tiek uzsvērts, ka pašvaldībai jāievēro valsts līmeņa noteikumi un jau pieņemtie lēmumi, kas ierobežo alternatīvus scenārijus.

Būtiska sarunas daļa tiek veltīta parka un teritorijas uzturēšanai pēc skolas slēgšanas. **L.Staško** uzsver, ka parks ir kultūrvēsturiski nozīmīgs un šobrīd tiek kopts ar lielu rūpību, tostarp ievērojot ainaviskas un tradicionālas vērtības. Pastāv bažas, ka bez skolas darbinieku iesaistes šāda uzturēšanas kvalitāte varētu mazināties. Pašvaldības pārstāvji atzīst, ka pilnībā saglabāt līdzšinējo uzturēšanas līmeni būs grūti, jo skolas personāls līdz šim veicis būtisku daļu ikdienas darba.

A. Dzelzkalēja pauž skaidru neapmierinātību ar pagasta pārvaldes līdzšinējo komunikāciju un klātbūtni. Viņa tieši norāda, ka daļai iedzīvotāju šī varētu būt pirmā reize, kad pagasta pārvaldītājs tiek redzēts klātienē šāda mēroga sapulcē, un šis fakts pats par sevi raisa vilšanos. Alda uzsver, ka iedzīvotāji nejūtas pietiekami informēti un iesaistīti procesā, īpaši tik būtiskā jautājumā kā skolas nākotne. Viņas izteikumos skaidri iezīmējas pārmetums par nepietiekamu iniciatīvu no vietējās pārvaldes puses - proti, ka komunikācija nav bijusi savlaicīga, regulāra un atklāta.

Tālāk saruna skar arī pašvaldības dzīvokļu politiku, sabiedrisko transportu un iedzīvotāju sociālās vajadzības. Iedzīvotāji jautā par brīvajiem pašvaldības dzīvokļiem, pieteikšanās procesu un iespējām jaunajām ģimenēm. Pašvaldības pārstāvji norāda, ka sistēmu iespējams uzlabot un vienkāršot, taču šobrīd piešķiršana notiek pēc iesniegumu principa. Tāpat tiek apliecināts, ka sabiedriskais transports turpinās kursēt un būtiski ierobežojumi netiek plānoti.

Diskusija turpinās ar iedzīvotāju emocionāliem komentāriem par skolas slēgšanas ietekmi uz vietējo kopienu un lauku nākotni kopumā. **N. Briedis** uzsver, ka skola ir pastāvējusi ļoti ilgu laiku - vairāk nekā gadsimtu - un tās slēgšana simboliski tiek uztverta kā nozīmīgs zaudējums vietējai identitātei. Izskan sajūta, ka līdz ar skolas darbības pārtraukšanu tiek pielikts punkts ilgai vēsturei, un daļa iedzīvotāju to izjūt kā lauku dzīves pakāpenisku vājināšanos.

Tiek pausts arī plašāks satraukums par tendenci koncentrēt pakalpojumus pilsētās. Iedzīvotāji norāda, ka, lai gan bieži tiek runāts par bērnu labbūtību kā prioritāti, praksē bērniem no lauku teritorijām nākas mērot tālus un sarežģītus ceļus uz izglītības iestādēm, dažkārt pa neasfaltētiem vai grūti izbraucamiem ceļiem. Šajā kontekstā tiek uzdots jautājums, vai tiešām lauku bērnu vajadzības tiek vērtētas līdzvērtīgi pilsētas bērnu vajadzībām. Daļa diskusijas skar arī šoferu un transporta drošību, īpaši ziemas periodā.

Pašvaldības pārstāvji skaidro, ka izglītības iestāžu saglabāšana ir cieši saistīta ar bērnu skaitu, un tiek minēti piemēri no citām skolām, kur skolēnu skaits būtiski samazinās. Tiek uzsvērts, ka lēmumos jāmeklē balanss starp bērnu interesēm un ilgtspējīgu resursu

izmantošanu. Pašvaldības nostāja ir, ka ļoti mazu skolēnu skaitu ilgtermiņā uzturēt ir finansiāli un organizatoriski sarežģīti.

Diskusijā tiek skarts arī transporta organizēšanas jautājums pēc skolas pārcelšanas. Tiek skaidrots, ka skolēnu pārvadājumi tiks pārplānoti atbilstoši bērnu dzīvesvietām, lai maršruti būtu optimāli un ceļā pavadītais laiks nepārsniegtu saprātīgas robežas. Tomēr iedzīvotāji joprojām pauž bažas par ikdienas loģistiku un ceļu kvalitāti.

Vēl viena būtiska tēma ir internāta funkcija. Iedzīvotāji norāda, ka internāts iepriekš nodrošināja iespēju bērniem no attālākiem reģioniem dzīvot skolas tuvumā, savukārt tagad pastāv neskaidrība par to, kā tiks organizēta dzīvošana bērniem, kuri nedzīvo Tukumā. Diskusijā izskan arī plašāks konteksts par valsts politiku, kas virzīta uz bērnu integrāciju vispārējās skolās un internātu lomas samazināšanu, taču daļa klātesošo uzskata, ka ne visiem bērniem šāda pieeja ir piemērota.

Noslēgumā atmosfēra sanāksmē saglabājas nedaudz saspringta, jo, lai arī pašvaldība sniedz skaidrojumus par procesu un nākotnes iecerēm, daudzi iedzīvotāji joprojām izjūt nepietiekamu skaidrību un vēlas konkrētākus plānus. Vienlaikus tiek pausta gatavība turpināt dialogu un kopīgi meklēt risinājumus gan attiecībā uz bērnu izglītību, gan skolas ēkas turpmāko izmantošanu. Galvenā iedzīvotāju vēlme ir saņemt skaidrāku komunikāciju, konkrētākus plānus un garantijas, ka teritorija netiks atstāta novārtā pēc izglītības funkcijas pārtraukšanas.

Padomes sēde slēgta 19:30

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR
LAIKA ZĪMOGU

Pūres pagasta konsultatīvās
padomes priekšsēdētāja:

A. Bērziņa

Pūres pagasta konsultatīvās
padomes sekretāre:

M. Ķimene